

mult ca sursă pentru activitatea omiletică și catehetică, însă și aici cu riscul alterării sensului scontat de autorul patristic.

Filologi clasici de carieră, cu studii postuniversitare de specialitate la universități occidentale, cei trei traducători ai noii ediții nu fac numai dovada unei perfecte stăpâniri a structurilor limbii eline, ci și a unor ample cunoștințe de istorie literară creștină sau de hermeneutică teologică.

Designul sobru și elegant al colecției, respectarea unor exigențe științifice pe care le presupune o lucrare de acest gen – notă asupra ediției, notă asupra traducerii, abrevieri, sigle, tabel cronologic, aparatul critic cu peste 800 de note de subsol, apendicele bibliografic cu instrumentele de lucru, sursele antice și medievale, ediții ale părinților apostolici în limbile moderne și o bogată bibliografie secundară adusă la zi, indicele de referințe biblice și indicele de termeni grecești – fac din acest volum un eveniment editorial în spațiul culturii și spiritualității românești.

Cartea se adresează în primul rând umaniștilor, teologilor, dar și „nespecialiștilor”, credincioșilor, publicului larg interesat de primele producții literare creștine, care prin valoarea lor estetică și forța logosului divin au fost în măsură, alături de scrierile revelate ale Noului Testament, să reconfigureze istoria religioasă a umanității.

Vasile Chira

Paul Evdokimov, *Viața spirituală în cetate*, trad. din limba franceză Măriuca și Adrian Alexandrescu, Ed. Nemira, București 2010, 238 p.

Editura Nemira ne „provoacă” din nou la lectură teologică și ne surprinde plăcut cu o carte de spiritualitate. De această dată este vorba despre o lucrare care prin anvergura sa tinde să ne așeze într-o perspectivă deopotrivă nouă și tradițională, patristică sau, poate, mai degrabă, cu o tradiție patristică înnoită.

Operă a unui cunoscut scriitor, teolog, literat și filosof din diaspora ortodoxă rusă, *Viața spirituală în cetate* problematizează cu privire la lăuntricul uman în dimensiunea lui cea mai autentică și mai profund religioasă, într-un mod ce reușește să se adreseze unui număr generos de cititori interesați de domeniu. Aceasta cu atât mai mult cu cât Paul Evdokimov, fără a depăși limitele unui elementar simț al teologhisirii tipic ortodoxe, iese din tiparele teologului tributar unui stil al rigorii dogmatice dusă la extrem – până la rigidizarea perspectivelor și închiderea într-un normativ arid refractar noului –, practicând un *fel de a face teologie* ce are ca rezultat o operă a cărei virtute